OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Poniedziałek *17.06 Św. Brata Alberta Chmielowskiego (wsp. obowiązkowe)*
18^{00} + Piotra, Antoninę, Franciszkę, Stanisława Pobochów z int. Pobochowej
Wtorek *18.06 Dzień Powszedni*
17^{30} + Józefa Węgrzyna, Antoniego, Józefę Węgrzynów z int. Krystyny Węgrzyn
18^{00} + Stanisława, Janinę, Błażeja, Mariana Krajewskich z int. rodziny
Środa *19.06 Dzień Powszedni*
17^{30} + Kazimierę Prokop z int. kolegów i koleżanek z pracy córki Anny
18^{00} + Stanisława Lużyńskiego z int. żony z dziećmi
Czwartek *20.06 Dzień Powszedni*
17^{30} + Kazimierę Prokop z int. zespołu Nidzianecki
18^{00} + Katarzynę, Stanisława Zegadłów, zm. z rodziny Zegadłów z int. rodziny
Piątek *21.06 Św. Alojzego Gonzagi, zakonnika (wsp. obowiązkowe)*
17^{30} + Zygmunta Węgrzyna z int. córki z rodziną
18^{00} + Franciszka Kołka (8 r. śm.) z int. Kołkowej
Sobota *22.06 Dzień Powszedni*
15^{00} + Mariannę, Jana Cielątków, Edwarda Władyszewskiego z int. Władyszewskich
15^{30} + Władysława Malickiego, Stanisławę Malicką z int. Kubickich
16^{00} ślub Raczyński Andrzej i Elżbieta Żmijewska
17^{00} ślub Paulina Baranowska i Dudek Mateusz
Niedziela *23.06 XII Niedziela Zwykła*
8^{00} + Janinę, Stanisława Kruka, Annę, Ignacego, Cichońskich z int. Barbary Kurtek z rodz.
10^{00} 1) + Stanisława, Stanisławę Krawców z int. córki Bożeny z rodziną
2) + Kazimierę Prokop z int. córki z rodziną i synów z rodzinami
12^{00} + Edwarda Kasperka (r. śm.)
16^{00} + Halinę Barwinek (1 r. śm.) z int. córki Jolanty z rodziną

Za ewentualne zmiany Zespół Redakcyjny nie ponosi odpowiedzialności. Prosimy o uważne słuchanie ogłoszeń duszpasterskich.

Modlitwa…

O, Najświętsze Serce Jezusa, dla którego jest niemożliwe tylko to, aby nie mieć litości dla strapionych, dlatego miej litość nad nami, biednymi grzesznikami i udziel nam łask, o które Cię prosimy za pośrednictwem Niepokalanego Serca Maryi, Twojej i naszej czułej Matki. Św. Józefie, Przybrany Ojcze Jezusa Chrystusa, módl się za nami.

Ekstra…

× 21.06 - Światowy Dzień Deskorolki
× 21.06 - Święto Muzyki
× 22.06 - Światowy Dzień "Garbusa"

Parafia p.w. Wszystkich Świętych
Brzeziny ul. Chęcińska 312, 26-026 Morawica, e-mail: parafia.brzeziny@gmail.com
nr tel. ks. Proboszcz 41 311 42 59, ks. Wikariusz 41 311 48 98
Numer konta: Bank Spółdzielczy w Kielcach Oddział w Morawicy
08 84930004 0070 0205 4104 0001

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

XI Niedziela Zwykła
16 czerwca 2013 r.
Nr 29 (238)

Nowe Błogosławione Kościoła Świętego

Słowo Boże na dziś…

Czytania: 2 Sm 121. 7-10.13 / Ga 2,16.19-21 Ewangelia: Łk 7,36-8,3

„Jeden z faryzeuszów zaprosił Jezusa do siebie na posiłek. Wszedł więc do domu faryzeusza i zajął miejsce za stołem. A oto kobieta, która prowadziła w mieście życie grzeszne, dowiedziawszy się, że jest gościem w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastrowy olejku i stanąwszy z tyłu u nóg Jego, płacząc, zaczęła oblewać Jego nogi i włosami swej głowy je wycierać. Potem całowała Jego stopy i namaszczała je olejkiem. Widząc to faryzeusz, który Go zaprosił, mówił sam do siebie: ”Gdyby On był prorokiem, wiedziałby, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która się Go dotyka, że jest grzesznicą”. Na to Jezus rzekł do niego: ”Szymonie, muszę ci coś powiedzieć”. On rzekł: ”Powiedz, Nauczycielu”. ”Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden winien mu był pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. Gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwom. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?”. Szymon odpowiedział: ”Sądzę, że ten, któremu więcej darował”. On mu rzekł: ”Słusznie osądziłeś”. Potem zwrócił się do kobiety i rzekł Szymonowi: ”Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twego domu, a nie podałeś Mi wody do nóg; ona zaś łzami oblała Mi stopy i swymi włosami je otarła. Nie dałeś Mi pocałunku; a ona, odkąd wszedłem, nie przestaje całować nóg moich. Głowy nie namaściłeś Mi oliwą; ona zaś olejkiem namaściła moje nogi. Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje”. Do niej zaś rzekł: ”Twoje grzechy są odpuszczone”. Na to współbiesiadnicy zaczęli mówić sami do siebie: ”Któż On jest, że nawet grzechy odpuszcza?”. On zaś rzekł do kobiety: ”Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju”.”

A w parafii…

▪ Dzisiaj grupa osób z naszej parafii udała się na pielgrzymkę autokarową na Święty Krzyż, gdzie uczestniczą w uroczystości nadania tamtejszemu kościołowi tytułu Bazyliki Mniejszej.

▪ Wczoraj w kieleckiej katedrze odbyły się główne uroczystości związane z Jubileuszem 50-lecia kapłaństwa i 20-lecia sakry biskupiej ks. bp ordynariusza Kazimierza Ryczana. Prośmy Pana o potrzebne łaski dla pasterza naszej diecezji.

Znalezione…

Usłyszałam słowa: Córko moja, ja zawsze jestem z tobą; dałem ci możność ćwiczenia się w uczynkach miłosierdzia, które będziesz wykonywać według posłuszeństwa. Wielką sprawisz mi przyjemność, jeżeli codziennie wieczorem pomówisz ze mną szczególnie o tym obowiązku. [Dz. 1267]

Z Watykańskiej Ziemi…

„Czasami Pan przechodzi obok nas, a my go nie zauważamy, tak bardzo „znając go" nie potrafimy go rozpoznać. Modlitwa daje nam czujność i pozwala go zatrzymać, kiedy przechodzi."

"Nie zapominajcie, że Bóg nigdy nie ma dosyć przebaczania. To my mamy dosyć proszenia go o przebaczenie." /papież Franciszek/

Tu es Petrus…

14. Św. Wiktor I (189-196/199) Pochodził z cesarskorzymskiej Afryki Prokonsularnej. Większość źródeł stwierdza, że aby przeciwstawić się przyjmowaniu elementów kultury greckiej i orientalnej, w Rzymie za czasów Wiktora I coraz częściej stosowano w liturgii język łaciński, który wypierał używaną uprzednio grekę. Papież dążył do ujednolicenia daty obchodzenia świąt wielkanocnych według zwyczaju przyjętego w Rzymie. By rozstrzygnąć tę kwestię, Wiktor I zwołał synody, które w większości poparły jego opinię. Wiktor I w 196 r. ekskomunikował Teodota, adopcjanistę. Wiktor I był pierwszym papieżem, który miał kontakt z dworem cesarskim. Wiktor I zmarł w Rzymie. Podobno był pochowany obok Piotra na Watykanie. Wspomnienie liturgiczne 28 lipca.

Nowe błogosławione

W Roku Wiary, kiedy cała Wspólnota Kościoła w sposób szczególny pragnie odnowić swoje Credo, Miłosierny Bóg w swoich świętych i błogosławionych daje światło na drogę naszej wiary. W liście apostolskim „Porta fidei" papież Benedykt XVI, nazywa ich „autentycznymi świadkami wiary". Pośród tych, którzy stali się „solą ziemi" jest: **Matka Zofia Czeska z Maciejowskich** (1584-1650, Założycielka Zgromadzenia Sióstr Prezentek, całkowicie oddana Bogu na wzór Maryi ofiarowanej w świątyni, zatroskana o rozwój młodego człowieka) i **Matka Małgorzata Łucja Szewczyk** (1828-1905, Założycielka Zgromadzenia Córek Matki Bożej Bolesnej /Sióstr Serafitek/, cechowało ją umiłowanie ubogich i cierpiących, dla których poświęciła swoje życie, odznaczała się nabożeństwem do Najświętszego Sakramentu i Matki Bożej Bolesnej). Tych świadków wiary o wielkiej wyobraźni miłosierdzia Kościół zaliczył w poczet błogosławionych dnia 9 czerwca 2013 r. czasie Mszy św. beatyfikacyjnej w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach.

Zakonnie…

Siostry de Notre Dame – służą jedności poprzez życie jako wspólnota wiary, wspólne szukanie woli Bożej, służbę apostolską w dziedzinie wychowania i nauczania oraz preferencyjną opcję wobec ubogich i ubóstwa w świecie. Zgromadzenie realizuje charyzmat poprzez służbę wychowywania integralnego, tj. zajmującego się kształtowaniem zawsze całego człowieka.

Siostry wielką wagę przywiązują do przygotowania kobiety do życia w małżeństwie i rodzinie oraz kształcenia jej w umiejętnościach potrzebnych do prowadzenia domu. W solidarności z ubogimi i dla nich współdziałają w określaniu przyczyn ubóstwa i podejmują wysiłki na rzecz koniecznych i możliwych zmian strukturalnych. Siostry de Notre Dame uczestniczą w pracach ONZ w charakterze organizacji pozarządowej. Zgromadzenie założyła bł. Maria Teresa od Jezusa Gerhardinger w 1833 r. w Bawarii. Pełna nazwa : Zgromadzenie Sióstr Szkolnych de Notre Dame (SSND). /za: ekai.pl/

Boży człowiek… - św. Romuald z Camaldoli (19 czerwca)

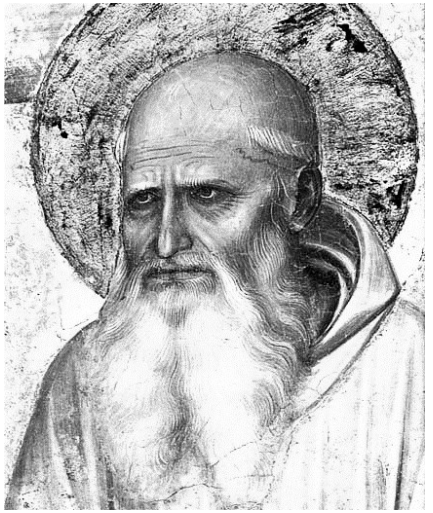

Romuald pochodził z Rawenny z możnej rodziny diuków Onesti. Urodził się ok. 952 r. Dla zadośćuczynienia za grzech ojca, który w pojedynku zabił swojego krewnego, miał według podania wstąpić do benedyktynów. Jednak życie wspólne mu nie odpowiadało. Tęsknił za życiem samotnym. Dlatego po trzech latach opuścił ów klasztor. Spragniony doskonalszego skupienia, podjął życie pustelnicze. Wraz ze swym przyjacielem, Marynem, udał się na pogranicze Francji i Hiszpanii i wstąpił do klasztoru benedyktyńskiego w Cuxa. Do nich przyłączyli się wkrótce patrycjusze weneccy: Jan Gradenigo i Jan Morosini. Za zezwoleniem opata, nawiązując do pierwotnej reguły św. Benedykta, zakonnicy ci żyli w oddzielnych domkach, uprawiali ziemię i gromadzili się tylko na wspólny posiłek i pacierze. Po śmierci św. Piotra Orseolo (988) św. Romuald wraz z towarzyszami, Gradenigo i Marynem, opuścili gościnne opactwo w Cuxa i udali się na Monte Cassino. Stąd rozeszły się ich drogi - Romuald wrócił do Rawenny, gdzie w pobliżu opactwa benedyktyńskiego założył sobie pustelnię. Wkrótce zaczął zakładać podobne pustelnie w całej Italii. Takich eremów-pustelni miał św. Romuald założyć kilkanaście. Romuald zmarł w klasztorze Val di Castro, niedaleko Ankony, 19 czerwca 1027 r., mając 75 lat. **Modlitwa.** Boże, Ty przez świętego Romualda odnowiłeś w Kościele życie pustelnicze, spraw, abyśmy wyrzekając się samych siebie i naśladując Chrystusa, mogli osiągnąć królestwo niebieskie.

Zamyśl się…

„Wykreślić ze świata przyjaźń… To jakby zagasić słońce na niebie, gdyż niczym lepszym ani piękniejszym nie obdarzyli nas bogowie."
/Cyceron/

Uśmiech…

Dwóch Szkotów spotyka się w Edynburgu. - Czy możesz pożyczyć mi funta? - Och niestety, nie mam przy sobie pieniędzy. - A w domu? - Dziękuję, wszyscy zdrowi.

Komentarz…

„Jezus dokonuje ważnej konfrontacji dwóch rzeczywistości, które przez całą historię Kościoła będą w nieustannym napięciu. Czy wiara w Jezusa wyraża się skrupulatnym wypełnianiem wszystkich przykazań i przepisów, czy też wystarczy sama miłość? Rozważana Ewangelia jednoznacznie ukazuje fałsz tak postawionego pytania o sedno wiary. Otóż prawo zostało wypełnione przez grzesznicę, która ukochała Jezusa. W sposób spontaniczny i bez wysiłku. To, co było problemem dla faryzeusza, zostało z łatwością wykonane przez tę, która odczuła miłość, doświadczyła jej ze strony Jezusa oraz odpowiedziała na nią." /ks. Maciej Warowny/

Coś dla ducha…

„O kamieniu mądrości"

Na swych pielgrzymich szlakach pewien mnich znalazł drogocenny kamień, podniósł go i schował do swojej sakwy podróżnej. Pewnego dnia spotkawszy innego wędrowca, otworzył sakwę, aby z nim podzielić się chlebem. Wędrowiec rzucił okiem do środka i zobaczył szlachetny kamień. Od razu zaświeciły mu się oczy nowym blaskiem i zapytał, czy mnich może mu ten kamień podarować. Mąż Boży bez wahania podarował mu kamień. Wędrowiec podziękował i poszedł swoją drogą, ciesząc się, że ten skarb uczyni go bogatym. Parę dni później pielgrzym jednak zawrócił z drogi, odnalazł mnicha i oddał mu kamień, mówiąc: - Dobry człowieku, daj mi coś wartościowszego niż ten kamień: daj mi mianowicie to, co pozwoliło ci rozstać się z tym kamieniem. /ks. Kazimierz Wójtowicz/